

Piruetter kring taburetter

Sverige har riksdagsval om drygt en månad och ett halvt år senare är det finländarnas tur att stå i valbåset. Den svenska valkampanjen börjar officiellt i dessa dagar. Men i realiteten har spelet pågått sedan hösten 2005 då statsminister Göran Persson och den borgerliga oppositionens nye galjonsfigur Fredrik Reinfeldt hade sin första TV-duell.

Oppositionen har insett att den måste erbjuda ett verkligt trovärdigt alternativ för att alls ha en chans mot Persson. Man har därför försökt minimera oenigheten inom det borgerliga blocket och lovar att man bildar regering tillsammans – om den så kallade Alliansen bara skulle vinna valet.

Det kan nog bli svårt att klara av den biten. Som vanligt har oppositionens försprång i opinionsundersökningarna avdunstat i takt med att valdagen närmar sig. Och denna gång har Persson ovanligt många trumfar på handen.

För det första är han alltså en fenomenalt bra demagog. För det andra har Sverige just nu en fenomenalt god tillväxt. Och för det tredje styrs svenskarnas valbeteende fenomenalt mycket av de statliga TV-kanalerna, vars nyhetsförmedling och valdebatter inte är så borgerligt vinklade som de stora dagstidningarnas politiska bevakning.

Det enda som tycks hota en lätt fortsättning för Persson är sossarnas ovilja att ta med sina stödpartier i regeringen. Både Miljöpartiet och Vänsterpartiet har signalerat att deras flankstöd denna gång förutsätter ministerposter.

Men Vänsterpartiet går säkert bakåt i valet och torde redan därför avstå från sitt krav. Antagligen löser Persson sitt lilla pussel genom att ge Miljöpartiet ett par sekundära ministerposter och Vänsterpartiet enstaka synliga positioner i departementen.

Finlands inrikespolitiska karta skiljer sig klart från Sveriges och mycket hinner ske före vårt riksdagsval i mars 2007. Det finns ändå vissa saker som består. Alla vet att två av de tre stora partierna bildar stommen i den nya regeringen. Medierna fokuserar därför mest på statsministerfrågan och antar att vår följande statsminister heter endera Vanhanen eller Heinäluoma.

Medierna har noterat att folkopinionen skulle föredra Vanhanen som regeringschef. Heinäluoma har dock goda möjligheter att höja sin statsmannaprofil under valkampanjen och om socialdemokraterna blir största parti så är saken nästan biff.

Den nuvarande rödmylleregeringen har fungerat så bra att SDP knappast längtar tillbaka till en rödblå koalition. Och då kan allting mycket väl utmynna i att Vanhanen och Heinäluoma efter diverse parlamentariska piruetter har bytt taburetter.

Blir Centern störst så är en borgerlig regering förstås ett reellt alternativ, men Vanhanen är inte riktigt den som tar onödiga risker. Det verkliga spelet torde gälla om det blir Gröna förbundet eller Sfp som får dela på regeringsansvaret. De gröna har denna gång goda möjligheter att kapa röster av det gubbiga Vänsterförbundet. Men då kanske kan partiet igen bli alltför stort och krävande ...

Henrik Meinander, Hufvudstadsbladet (HBL) 17.8.2006